

Science-Fiction Fanzine

Vol. XIV, No. 9; September, 2002

The Israeli Society for Science Fiction and Fantasy

The Israeli Annual sf Convention, ICON 2002, will take place during Succoth

אייקון 2002 הוא הכנס השנתי השישי למדע בדיוני ולפנטסיה ומוקדש השנה לנושא "מסעות".

הכנס יתקיים במתכונת מורחבת בחול המועד סוכות בימים ב' – ד' (25.9.2002-23.9)

בסינמסק תל-אביב (רח' שפרינצק 2) ובאולם אשכול פיס הצמוד אליו.

הכנס מאורגן על-ידי אגודה ישראלית למדע בדיוני ולפנטסיה,

סטארביי 9720 – המועדון הישראלי למעריצי מסע בין כוכבים

והעמותה לקידום משחקי תפקידים בישראל, שהצטרפה השנה לצוות המארגנים.

בין אירועי הכנס: הקרנת הסרטים נמר דרקון, להיות ג'ון מלקוביץ, סמוראי ששת המיתרים, (לפי ספרו של טרי פראציט), פרקים מסדרות הטלוויזיה מסע בין כוכבים Soul Music פיץ בלאק, (כולל פרקי הסיום של מסע בין כוכבים: וויאג'ר ואנטרפרייז), באפי קוטלת הערפדים, פרקים מסדרות חדשות, לרבות פרק הפתיחה של "ג'רמיה" - סדרת הטלוויזיה החדשה של ג' מייקל סטרז'ניסקי (יוצר "בבילון 5"). יינתנו הרצאות בנושא הכנס על ידי מרצים כמו דר' עמנואל לוטם, טל ענבר, עמי בן בסט ועוד. בכיתות באולם אשכול פיס יתקיימו משחקי תפקידים. ניתן לקבל תכניה מעודכנת של הכנס, פרטים על הסרטים, ההרצאות והמשחקים בכתובת:

<http://www.icon.sf-f.org.il>.

More information is available (in Hebrew) at the Society's site: <http://www.sf-f.org.il>

Letter to the Editor

Shalom Aharon,

I would like to say a few words about *The Amazing Adventures of Kavalier and Clay* by Michael Chabon, as I had it in my house when I got the *CyberCozen* review (June 2002), I picked it up and could not put it down again. It is most interesting, fantastical and you can't put it down until the last page.

Genah Alfandary

More Nasty Debate about NASA

From Reuven Frank:

Dear Amnon and Shmuel

My position is that NASA is not quite as bad as presented, but not better by very much either. I feel that the problem... excuse me, ONE of the problems is that they are a government (and worse yet), military agency. As the common oxymorons "Government Efficiency" and "Military Intelligence" indicate, that just doesn't add up to a whole lot of accomplishment.

On the other hand, regardless of WHAT asteroids are made of, there will simply BE no further "serious" exploration until and unless a straight-forward, upward curving, PROFIT can be seen to be a DIRECT result of such exploration. There are plenty of countries, associations, corporations, etc. who are perfectly capable of putting *Something* "up there." I hate to be cynical (well, actually, I don't, I rather enjoy it, to be perfectly honest), the operative phrase here is "the bottom line."

I will tell you a true story. (I just LOVE stories):

A number of years ago, when SONY was developing digital recording technology, they took the prototype to a boardroom meeting. Their entire presentation was based upon the advance in sound fidelity that the technology provided. They played a few songs. They were subsequently escorted out by the attendees of the meeting, all of whom were wearing DARK pin-striped suits.

The next day, they took the same presentation to Stevie Wonder and got a different response. Mr. Wonder ordered \$100,000.- worth of digital recording equipment.

They then went back to the boardroom where they received an entirely different type of reception when their entire presentation consisted of telling about Mr. Wonder's actions following their presentation to him.

It's packaging and "keeping-it-in-the-black", fellas. As soon as Exxon thinks there's money to be made "up there," none of us are going to be able to keep up with the flight numbers, let alone the accomplishments.

I think 2010 might be optimistic, but then, I thought the shuttle would be making regular flights to a permanent space station by 2000.

Sincerely, **Reuven Frank** rfrank@mindset.co.il

Movie Reviews: Reviewed by **Aharon Sheer** *Men in Black II*

"Men in Black II" is a visual and verbal comedy with no plot, no tension, and no worries. It's amusing from beginning to end, but only because it's one joke after another (including many funny special effects). Too bad they didn't think of an interesting story to go with all the amusing jokes. **Rated PG-13.**

Minority Report (דו"ח קטן)

Directed by Stephen Spielberg. Starring Tom Cruise and Max Von Sydow. 144 minutes. This is a good action film, but not such a good science fiction film.

It's based on complex story by Philip K. Dick about the use (in 2054) of people -- called "precogs" -- who can see future murders. Three such precogs working together under drugged supervision have helped prevent all murders in the big city of Washington D.C. for six years. That is, recordings of the precog visions are used to find out when and where the murder is going to take place. Police are then notified of the future murder, and go out and prevent the murder before it takes place. The same recordings of the precog visions are later used to convict the almost killers. This arouses questions of free will and determination. How can you be sure the future killer would actually have killed if you hadn't stopped him? The proof that the method works is that there are no successful murders any more. But maybe not all the accused almost killers would actually have done it? What if some of the recordings have been faked, or modified, or influenced?

Now there is a proposal to expand the method to the whole U.S. There are people who want to take over this system (power!). Others who don't want let them do that. Still others doubt the reliability of the system, and want it dismantled despite its apparent success. When the policeman hero played by Tom Cruise gets accused of carrying out a murder 36 hours from now, he runs away. So we get some wild chase sequences, and all kinds of fancy surveillance and search techniques are introduced, as well as a lot of too-sophisticated future technology. We are skeptical that this will all be possible in 2054. Worse yet, the emphasis is on the special effects, which are spectacular, and not on the good sense of the story. So we feel that we are being taken for a ride instead of being allowed to explore the chilling ideas behind the movie. Much of the last half of the movie is really a fast-moving whodunit in which questions of who and why are not well explored, because the movie is too busy shocking the reader with the next surprise. Definitely go and see it. **Rated PG-13.**

Quote of the Month:

"Every event is unique. Until we place that event in a category, we can't work out which background to view it against. Until we choose a background, we can't estimate the event's probability. If we consider the sample space of all possible DNA codes, for instance, then we can calculate the probability of a human being having exactly *your* DNA code -- which is vanishingly small. But it would be silly to conclude that it is impossible for you to exist."

From *The Science of Discworld* by Terry Pratchett, Ian Stewart and Jack Cohen, p. 254

<p>Jack Williamson: The Seventy Four Jubilee Man (Conclusion) By Eli Eshed</p>	<p>ג'ק ויליאמסון: איש יובל השבעים וארבע (סיום) מאת אלי אשד</p>
--	---

Sf author Jack Williamson was born in 1908 and published his first sf story in 1928. This year he received both a Nebula award and a Hugo award for his latest novella, *The Ultimate Earth*. Below is the CONCLUSION of Eli Eshed's appreciation of a man who has been writing and publishing sf for 74 years – the oldest active sf writer in the world today.

שהם שגו וכי בני האדם והמכונות יכולים לחיות ולעבוד בהרמוניה. וכך מי שרוצה יכול לראות בסיום ובכישלון המורדים נימה אופטימית לעתיד. אך למעשה לא כך הוא הדבר והמדובר בטרגדיה ובשטיפת מוח כפי שגילה ספר המשך שאותו כתב ויליאמסון ב-1980 בשם *The Humanoid's Touch*. בסיפור זה שוב חזרת הטיטואציה הבסיסית של הרובוטים שמגיעים לעולם מרוחק שאליו נמלטו צאצאי המורדים ומציעים את שירותיהם. ושוב אי אפשר להתגבר עליהם. המסר של הסדרה הזאת הוא בסופו של דבר פסימי מאוד. הטכנולוגיה בצורת האנשוואידים מהווה איום על הרוח האנושית. ומסר זה אפקטיבי במיוחד דווקא משום שהמחבר הוא כה אמביוולנטי לגבי שכן ויליאמסון הוא מטבעו אדם אופטימי שאינו מתנגד לטכנולוגיה אלא משתדל להתייחס אליה ב"אובייקטיביות אוהדת". אופייני הדבר שבאותו הזמן שבו כתב את סיפורי האנשוואידים ב-1947 הוא כתב גם סיפור בשם *The Equalizer* שבו תיאר את גילוייה של טכנולוגיה שפותחת אפשרויות אין סופיות לפני המין האנושי ולא משעבדת אותו כמו האנשוואידים שבאים אם אותה ההבטחה, והאמביוולנטיות הזאת מסמלת את כלל יצירתו.

אלה הם כאמור יצירותיו המפורסמות של ויליאמסון, לאחר מכן חלה ירידה ברמת יצירתו או יותר נכון הוא התקשה יותר ויותר להתמודד עם הסופרים החדשים והצעירים שנכנסו לתחום שבו בלט עוד מאז סוף שנות העשרים, אנשים כמו רוברט היינלין ואייזק אסימוב. עם זאת עדין המשיך להמציא מילים ורעיונות חדשים שנכנסו למילון של המד"ב. הוא הוא הממציא של המונח "הנדסה גנטית" בספר בשם *אי הדוקון* שפרסם ב-1951. מלבד זאת הוא החל לכתוב ספרים עם סופרים צעירים יותר. ג'ימס ג'אן כתב עימו את הספר *Star Bridge* (1955), סיפוריה של אימפריה גלקטית שנמצאת בשקיעה ושל בן אלמוות ממוצא סיני שמנסה לשנות את ההיסטוריה באמצעים שונים ובהם שימוש במתנקש שתפקידו לפגוע בפוליטיקאים שונים וכך לכוון את ההיסטוריה בכיוון הרצוי לבן האלמוות. בעיקר עבד עם פדרריק פול (מחבר סדרת *שער המפורסמת* ועוד ספרים ידועים רבים כמו *אדם פלוס ג'ים תומאס החלל*) שביחד עימו חיבר טרילוגיות שונות. טרילוגיה לילדים על ההתנחלות מתחת לים (נושא שכיום שוב אינו אופנתי משום מה) ואת טרילוגיית *Star Child* שבו מתברר (שוב) שכוכבים הם יצורים חיים ושכל היקום כולו הוא למעשה מעין יצור חי. וסדרה של שני ספרים שנקראו ביחד *הטאנה של CUCKOO* (1975-1982) שבה מגלה פדרציה של גזעים (שהמין האנושי הוא אחד הפחות נחשבים בה) שפינה ענקית מגלקסיה אחרת

אבל פרסומו האמיתי עד היום הוא בזכות כמה יצירות שחיבר בשנות ה-40 שנחשבים עד היום ליצירות מופת של הז'אנר. בתקופה זאת הוא שלח את ידו גם ב**פנטסיות** -- בין אלה יש לציין את *Reign of Wizardry* (1940), סיפור פנטסיה היסטורי על עלילות הגיבור היווני תזאוס ומאבקו במפלצת המינוטאור באי כרתים שבו יש מדע קדום שהיוונים הברברים מפרשים בטעות ככישוף. אבל חשוב לעין ערוך ביצירתו הוא *Darker than you think* (1940) סיפור פנטסיה שעסק בנושא הישן של **אנשי זאב**. אלא שהטיפול של ויליאמסון לנושא זה היה חדשני לחלוטין. הוא הציג אותם כגזע החי לצד המין האנושי מהתקופה הפרהיסטורית בעל מנהגים משלו ותפיסת עולם מיוחדת משלו ושאינו בהכרח מרושע מעצם טבעו. לאמיתו של דבר ניתן לראות באנשי הזאב הקטלניים האלה את נציגי הטבע והחופש בעולם המוכני שלנו (למי שזה נשמע קצת מוכר, הסופרת **אן רייס** הפכה את הערפדים לנושא "חם" בתרבות הפופולארית אחר שתיארה את הערפדים בצורה זהה עשרות שנים לאחר ויליאמסון, וגרמה בכך ליצירת "תת-תרבות" שלמה של חובבי ערפדים). הספר נחשב עד היום ליצירת מופת של ספרות הפנטסיה והאימה, והסופר **ביטלי שטרייבר** אף חיקה אותו בספר שתורגם לעברית. זהו ספרו הטוב ביותר של ויליאמסון ומן הראוי שיתורגם לעברית.

אך **היצירה המפורסמת** שלו מכל הייתה סיפור קצר והמשכו הרומן שעסקו בנושא שנחשב כמעט לרכישו הפרטי של סופר שקרא את ויליאמסון בילדותו, אייזק אסימוב, נושא **הרובוטים**. בסיפור בשם *With folded hands* והמשכו ספרו היחיד שתורגם לעברית, **האנשוואידים** (1948) תורגם בידי משה גנן ב-1981 בהוצאת "לדורי". הסיפורים האלה תיארו את יצירתם של רובוטים שמשימתם האחת והיחידה היא "לשרת את האדם ולהגן עליו מפני כל פגיעה" ולעשות את האדם למאושר על כל המשתמע מכך (זה הרבה מאד). הם כה מושלמים עד שהם לא משאירים לבני האדם שום דבר לעשות, והם מקפידים למנוע מבני האדם לעשות כל דבר שעלול חלילה לפגוע בהם או באחרים, איסור שמשמעותו שנמנע מהם לעשות כמעט ... הכל. בסיפור המקורי הרובוטים משתלטים על כדור הארץ, בספר ההמשך על כל שאר העולמות המיושבים של הגלקסיה. בני האדם מנסים למרוד ברובוטים האלה אך מכיוון שאלה הם כה מושלמים המרד נכשל גם כשבראשו עומדים אנשים בעלי כוחות על טבעיים שלכאורה מסוגלים להתגבר על הטכנולוגיה של האנשוואידים. ספרו של ויליאמסון מסתיים בצורה שניתנת לפירושים שונים, לכאורה דומה שבני האדם המורדים מבינים לבסוף

בספר בשם *Firechild* מ-1986 שוב חזר לנושא של הסופרמן שנוצר בידי השיטה שנעשה כל כך עכשווי, הנדסה גנטית, נושא שבו עסק מזה שנים רבות כל כך ואף יצר את שמו.

הוא המשיך לכתוב ספרים עם פדריק פול וגם הם ברמה גבוהה יותר מבעבר. בספר בשם *Land's End* (1988) בכדור הארץ כוכב שביט משמיד את שכבת האוזון באטמוספירה ומה שנשאר מהאנושות נאלץ להפש מפלט בישובים מתחת לים אלא שהניצולים נאלצים, ביחד עם שאר הצרות, להתמודד גם עם חיירז בעל כוחות כמו אלוהיים שמאיים להשתלט ולהתמזג עם מוחות כל השרידים. בשיתוף הפעולה האחרון שלהם עד

היום *The Singers of Time* (1991) הם חזרו לנושא שבו עסק עוד בשנות ה-30 של אין ספור מציאויות קיימות זה לצד זה אלא שהם ביססו זאת על הממצאים המדורניים ביותר של המדע ושל תורת הקוונטים.

ב-1992 כתב ויליאמסון לבדו ספר בשם *Beachhead* ותיאר את סיפורו של המסע הרואשון למאדים. הסיפור היה בנוי על הפרטים הטכנולוגיים העדכניים ביותר בעת הכתיבה אבל הסיפור עצמו הזכיר יתר על המידה את הסיפורים שאותם היה כותב ויליאמסון 60 שנה קודם לכן בעלילה הפרימיטיבית יחסית שלו.

ב-1994 הופיע *Demon moon* על עתיד רחוק שבו צאצא של האיש שהציל את העולם מהירח חייב לגלות מחדש את סודות הטכנולוגיה המדהימה של העבר.

ב-1997 הוא פרסם את *The Black Sun* סיפורו של ספינה שנוסעת נשלחים לישב כוכב לכת אחר במסגרת מאמצי הבלתי נלאים של האנושות ליישב את היקום, אך כוכב הלכת שבו היא נתקלת לבסוף הוא מת. גם ספר זה נקרא כאילו שנכתב בשנות השלושים. האם היגיע ויליאמסון לבסוף לסוף הדרך שלו?

לא. הוא המשיך לפרסם ספרים עדכניים ברמה גבוהה מאוד. בספרו *The Silicon Dagger* משנת 1999 הוא נטש לראשונה מזה שנים רבות את העתיד הרחוק ועסק בעתיד המיידי המאיים. הוא עסק בו במיליציות שהפכו להיות בולטות יותר ויותר בחלקים שונים של ארה"ב מהוות למדינה, זאת בעקבות מעשה הטרור באוקלהומה של ימני קיצוני שהושפע בידי ספר מדע בדיוני נאצי *יומני טרור*. בסיפור, עיירה שנשלטת בידי המיליציות האלה משתמשת בשדה כוח כדי להיות מופרדת משאר ארה"ב ולהיהפך לעצמאית. מהפכת המידע גורמת בספר להרס כל המבנים הישנים של החברה. בראיון הוא חיווה את דעתו שהמיליציות מהוות תגובה למהפכת המידע שאנשים שונים אינם מסוגלים להתמודד עימה.

בספרו האחרון לעת עתה והטוב ביותר מזה שנים רבות *Terraforming Earth* (2001) יש חזרה לעתיד הרחוק ולנושא הטרפורמינג שויליאמסון יצר לפני שנים כה רבות.

ספר זה, שסיפורו זוכה ההוגו והנבולה של ויליאמסון משמש לו כמעין הקדמה, מתאר כיצד כדור הארץ מושמד בידי אסטרואיד. מי שנשאר היא קבוצה אנושית על הירח שהועברה לשם בידי מיליונר מרחיק

שהושמדה בעבר הרחוק, שבה חיים ביחד גזעים שונים כולל כאלה שחיים בגלקסיה שלנו כולל בני אדם! מסתבר שהספינה (למעשה עולם מלאכותי) נבנתה בידי חיירזים מאותה גלקסיה שהושמדה על מנת לשמר את תרבות הגלקסיה שלהם ואת גזעיה השונים. גיבור הסדרה הוא בלשן אנושי שרק הוא יכול לפענח את שפת דוחות הספינה ואת סודה וכך להעלות את מעמדו של המין האנושי בעיני שאר גזעי הגלקסיה. הסדרה הזאת מזכירה קצת את סדרת "הרימוס" של דייוו ברין.

ספרים נחמדים, אבל שום דבר שמעל לממוצע, ויליאמסון בשלב זה כבר נחשב לסופר מיושן למדי.

בתקופה זאת של ירידה, הוא נטש את הכתיבה כמעט לחלוטין והפך למרצה באקדמיה על מד"ב (זאת הייתה התקופה שבה האקדמיה גילתה את המד"ב שעד אז היה מוקצה מחמת מיאוס בשעריה) וכתב מחקרים נחשבים על ה. ג. וולס. בשנות ה-80 כאשר רטרו היה אופנתי והמשכים שונים נכתבו לסדרות קלאסיות שונות כמו המוסד של אסימוב וחולית של הרברט נזכר גם ויליאמסון בסדרות הישנות שלו משנות ה-30 וה-40 וכאמור כתב להם המשכים אלא שהמשכים אלה כבר לא הגיעו לרמה של יצירות המקור. נראה היה שבכך מסתיימת הקריירה הארוכה של הסופר ג'ק ויליאמסון, כמו של מרבית הסופרים בני גילו בחזרה על עצמו. בשקיעה הוא אף פרסם ב-1984 את האוטוביוגרפיה שלו ובכך נראה היה שהוא מכיר בכך שהקריירה שלו הגיעה לסיימה.

אלא שדווקא בתקופה הזאת של שנות ה-80 והתשעים כאשר מרבית האנשים בגילו של ויליאמסון כבר פורשים לפנסיה, דווקא אז הוא החל לפרסם ספרים באיכות גדולה מאי פעם.

השינוי החל עוד בספר *Brother to*

Demons, Brother to Gods (1979) ששם סופר על עתיד רחוק שבו אוכלוסיית העולם מחולקת לאנשים רגילים, אלה שעברו שינויים בהנדסה גנטית, ו"אלים" ששולטים על כולם, והמאבק ביניהם. העניין של ויליאמסון בהנדסה גנטית נראה כאן היטב.

ב-1982 55 שנים לאחר שהחל לכתוב, פרסם ספר בשם *Manseed* שוב על הנושא שהוא יצר את שמו "ההנדסה הגנטית". זה על אדם שכתוצאה מהנדסה הגנטית יש לו את הפוטנציאל להיהפך ל"סופרמן" שנאבק לגלות את היכולות שלו ואת מגבלותיהם.

ב-1984 פרסם את הספר שלו *Lifeburst* שהוכר כספרו הטוב ביותר מזה שנים רבות מאוד, למעשה מאז *האנושאים*. הספר תיאר מאבקי כוח פוליטיים על רקע גלקטי בעת יציאתו של המין האנושי לכיבוש מערכות כוכבים אחרות. ספר זה הוכר כיצירה חשובה שהראתה שדווקא בגילו המתקדם ויליאמסון כותב וחושב טוב מאי פעם. הוא בניגוד למרבית הסופרים בני גילו אינו מתקשה כלל להתאים את עצמו לזמנים החדשים של הסייבר פאנק ומהפכת התקשורת והמחשב. הוא אף גילה תחכום מדהים בספר זה בהצגה של אותו נושא רגיש, סקס. לספר זה הוא כתב ב-1990 המשך בשם

Mazaway שהיה מוצלח פחות אבל עדיין היה מרתק ותיאר את המבחן הגלקטי שגיבוריו הצעירים צריכים לעבור כדי להוכיח שהמין האנושי ראוי לחדור למעמקי הגלקסיה.

סופר מד"ב אחר עד היום, ותוך שהוא ממשיך לפתח את נושאו הישנים שהפכו במרוצת הזמן מדמיון טהור לשיא הרלבנטיות והעכשוויות. משום כך חבל שכה מעט מיצירתו תורגם לעברית. פרט **לאנשוואידים** תורגם רק סיפור ארוך אחד שלו בשם **תחנה בפרטייד** שהופיע במגזין **קוסמוס – המבחר של אסימוב מספר 1** והוא אחד מקבוצת סיפורים שנוצרו בידי סופרים שונים כמו האל קלמנט על ההתיישבות האנושית בכוכב המרוחק מדיאה. מן הראוי שסופר זה יהיה מוכר יותר בעברית.

בכל אופן סופר זה, שחיינו שמגלמים ומבטאים את ההיסטוריה של ז'אנר המדע הבדיוני כולו, זכה בפרסים החשובים ביותר של ספרות המדע הבדיוני בראשית המאה ה-21, המאה שעליה כתב וחלם מזה עשרות רבות של שנים, יותר מכל אדם אחר.

ראות. עתה תפקידם לאורך מאות ואלפי שנים לבצע הארצה של כדור הארץ להחזיר אותו למצבו המקורי ועל כך הם עובדים בעקשנות משך מאות שנים, הם ויורשיהם השיבוטים, למרות פלישה של חיזורים, למרות מלחמות עולמיות, למרות פגיעות אסטרואידים נוספות (!), ובינתיים הם מתמודדים עם השינויים הגדולים שאותם עברה אוכלוסיית הארץ כתוצאה מהפגיעה, שינויים שמביאים ליצירת מינים חדשים. במציאות אגב ויליאמסון אמר בראיונות שאינו בטוח כלל וכלל שטרפורמינג הוא רעיון כה טוב כפי שחשב לפני שנים רבות שכן אנו יודעים כה מעט על המערכות המסובכות של כדור הארץ שלא לדבר על כוכבים אחרים. בברור זהו עניין לעתיד הרחוק בלבד.

ברור שג'ק ויליאמסון החזיק מעמד זמן רב יותר והיה מסוגל להסתגל לתנאים החדשים יותר מכל

הסיפור זוכה וההוגו והנבולה של ויליאמסון

<http://www.analogsf.com/0202/TheUltimateEarth.html>

ג'ק ויליאמסון על המדע הבדיוני היום

http://www.asimovs.com/issue_0003/survival.html

ראיון מ-1999 עם ויליאמסון

<http://www.sfsite.com/03b/jw77.htm>

ראיון נוסף

<http://www.computercrownsnest.com/sfnews/news1099.htm>

ועוד ראיון עם ויליאמסון

<http://www.writersofthefuture.com/interview/jwilliam/>

צ'ס באינטרנט עם ויליאמסון

<http://people.aol.com/people/interactive/williamsontrans.html>

סופרי מד"ב שונים מצדיעים לג'ק ויליאמסון

<http://www.scifi.com/transcripts/2001/jackwilliamson.html>

המבקר ג'ון קלוט על ויליאמסון

<http://www.infinitematrix.net/columns/clute/clute1.html>

ועוד ביקורת על ספריו

http://sf.www.lysator.liu.se/sf_archive/sf-texts/Belated_Reviews/029.Williamson.Jack

ביקורת על ספרו האחרון

<http://dspace.dial.pipex.com/l.j.hurst/terraert.htm>

ביבליוגרפיה של יצירותיו

http://www.fantasticfiction.co.uk/authors/Jack_Williamson.htm

Book Review by Aharon Sheer:

Playgrounds of the Mind by Larry Niven (1991), 696 pages. For many years Larry Niven was one of the best science fiction writers. He was a fabulous short story writer, exploring a myriad of different and fascinating ideas, and his novels were filled with good humor and excitement, as well as great scientific ideas. This book is a collection of many of his short stories, plus several excerpts from novels (mostly from collaborations). Despite the date on this book, almost nothing was written after the 70s. Curiously, no dates are given for the stories and excerpts, a deliberately misleading practice, to my mind. A person who wants to get the flavor of Larry Niven, could start with this book, although probably its predecessor collection, *N-Space*, is better. The same trick of giving no dates is used there. Better still, to my taste, would be to read collections of short stories, or novels, from the *Tales of Known Space* series. If you've already read a lot of Niven, you've probably read almost everything in this book.

For Comments: POB 84, Rehovot 76108. Email: asheer@netvision.net.il. Tel: Aharon Sheer 08-947-1225

Editor: Aharon Sheer. Logo by: Miriam Ben-Loulu

For mail delivery of *CyberCozen*, please donate 30 shekels per YEAR; For airmail to US \$15; If Aharon Sheer can hand-deliver it, 15 shekels. For free email delivery ask asheer@netvision.net.il (XP Word format, or RTF format).

Copyright © 2002.

All rights reserved to specified authors and artists.
כל הזכויות שמורות למחברים וליוצרים, כפי שצוינו.